

بررسی اثر عصاره هیدروالکلی گیاه گلدر (*Ostostegia Persica*) بر میزان آنژیوژن و سطح بیان فاکتور VEGFR در پرده کوریوالانتوئیک جنین جوجه

زهراء عباس نژاد^۱، مریم طهرانی پور^{۲*}، سعیده ظفر بالانژاد^۳، نسترن امین طاهری^۴

مقاله پژوهشی

مقدمه: آنژیوژن یا رگزایی، تشکیل مویرگ‌های جدید از عروق اولیه است که در حالات مختلف پاتولوژیک از قبیل رشد تومور، متاستاز، آرتربیت روماتوئید، دیابت و همچنین در فرایندهای فیزیولوژیک مانند رشد و نمو اندام، ترمیم زخم و تولید مثل نقش دارد. گلدر از خانواده نعناعیان دارای اثرات آنتی آپوزیتوزیس و آنتی اکسیدانی می‌باشد. هدف از انجام این تحقیق بررسی اثرات عصاره الکلی گیاه گلدر بر تغییر بیان ژن VEGFR در آنژیوژن پرده کوریوالانتوئیک جنین جوجه است.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی ۶۰ عدد تخم مرغ نطفه‌دار نژاد ROSS به طور تصادفی به ۵ گروه شامل شاهد، شاهد آزمایشگاهی، تیمار با عصاره هیدروالکلی دوز ۱۰۰ و ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم تقسیم شدند. در روز دوم انکوباسیون پنجره‌های روی تخمرنگ‌ها ایجاد و در روز هشتم، یک اسفنج ژلاتینی با قطر $4 \times 4 \times 1$ (حاوی آلبومین و محلول آگار در نرمال سالین) بر روی غشای کوریوالانتوئیک قرار داده و عصاره با دوز ۱۰۰ و ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به آن اضافه شد. روز دوازدهم، قد و وزن جنین‌ها همچنین شبکه عروقی پرده کوریوالانتوئیک توسط استرئومیکرسكوب عکس‌برداری و سپس به کمک نرم‌افزار Image J طول و تعداد انشعابات مویرگی اطراف اسفنج اندازه‌گیری گردید. نتایج توسط نرم‌افزار Minitab 16 با آزمون آماری t-test و ANOVA در سطح معناداری ($P < 0.05$) تحلیل شدند.

نتایج: میانگین قد و وزن جنین‌ها ($p = 0.339$)، تعداد و طول انشعابات عروقی در گروه شاهد نسبت به شاهد آزمایشگاهی تفاوت معنی‌داری را نشان نداد ($P = 0.86$). میانگین تعداد عروق در تمام گروه‌های تیمار افزایش معنی‌داری نشان داد ($p < 0.0001$). بیان ژن VEGFR در تمام گروه‌های تجربی نسبت به شاهد آزمایشگاهی افزایش یافته است.

نتیجه‌گیری: عصاره هیدروالکلی گیاه گلدر دارای اثرات رگزایی می‌باشد که در افزایش طول عروق، قد و وزن جنین‌ها و همچنین بیان ژن VEGFR موثر است.

واژه‌های کلیدی: آنژیوژن، گیاه گلدر، VEGFR، پرده کوریوالانتوئیک، جنین جوجه

ارجاع: عباس نژاد زهراء، طهرانی پور مریم، ظفر بالانژاد سعیده، امین طاهری نسترن. بررسی اثر عصاره هیدروالکلی گیاه گلدر (*Ostostegia persica*) بر میزان آنژیوژن و سطح بیان فاکتور VEGFR در پرده کوریوالانتوئیک جنین جوجه. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی بزد ۱۳۹۸، ۲۷(۶): ۱۷۰۰-۱۷۸۶.

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

۲- دانشیار، دکترای تخصصی فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

۳- استادیار، دکترای علوم جانوری گراشیش تکوین، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

۴- کارشناس ارشد فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

*نویسنده مسئول؛ تلفن: ۰۹۱۵۵۱۱۰۳۷۰، پست الکترونیکی: maryam_tehranipour@mshdiau.ac.ir، صندوق پستی ۹۱۷۳۵-۴۱۳

(۱۵). تولید دارو از فرآوردهای طبیعی به سرعت در حال رشد و توسعه می‌باشد، این ترکیبات استراتژی بسیار امید بخش برای شناسایی عوامل ضدرگزایی و ضدسرطان می‌باشند (۴). Adams و همکاران در سال ۲۰۰۴ اثرات ضدرگزایی آنالوگ‌های کورکومین را بر فرآیند رگزایی بررسی نمودند، تحقیقات این گروه نشان داد، این ترکیبات توانایی مهار رگزایی بیشتری نسبت به داروی سیسپلاتین (متداول در شیمی‌درمانی) دارند (۵). همچنین اثرات ضدسرطانی را پاماسین بر فرآیند رگزایی در پرده کوریوآلانتوئیک جوچه نیز بررسی و اثبات شده است (۵). در سال ۲۰۰۹ اثرات فعالیت ضدرگزایی عصاره آبی موسیر در مدل حلقه آئورت موش صحرایی مطالعه و نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد، عصاره آبی پیازچه‌های موسیر دارای فعالیت مهار رگزایی چشم‌گیر، بدون اثر سمی بر روی سلول‌ها در دامنه غلظتی ۵۰ تا ۸۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر می‌باشد، بنابراین عصاره موسیر می‌تواند یک نامزد مناسب برای تحقیقات بیشتر به عنوان یک داروی مورد استفاده در حالات پاتولوژیک وابسته به رگزایی معرفی شود (۴). در سال ۲۰۱۰ نقش میدان الکترومغناطیسی بافرکانس ۵۰ هرتز بر مهار رگزایی در پرده کوریوآلانتوئیک جوچه مورد بررسی قرار گرفت، این مطالعات نشان داد، میدان الکترومغناطیسی با فرکانس کم و شدت ۲۰۰ گوس دارای اثر مهاری بر رگزایی در پرده کوریوآلانتوئیک جوچه است و تعداد و طول انشعابات عروقی را در مقایسه با نمونه‌های شاهد کاهش می‌یابد. لذا پیشنهاد شده است که کاربری توام میدان الکترومغناطیسی با فرکانس ۵۰ هرتز با روش‌های شیمی‌درمانی جهت درمان بیماری‌های مرتبط با رگزایی می‌تواند مورد توجه بیشتری قرار گیرد (۳،۴).

در سال ۲۰۱۱ اثرات ضد رگزایی سدیم والپروات و میدان الکترومغناطیسی با فرکانس کم بر فرآیند رگزایی در پرده کوریوآلانتوئیک جوچه نیز مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصل نشان داد، میدان الکترومغناطیسی با شدت ۴۰۰ گوس می‌تواند اثرات ضد رگزایی سدیم والپروات را افزایش دهد (۴). در حال حاضر بسیاری از داروهای شیمیایی، حاصل

مقدمه

آنژیوژنر یا رگزایی، تشکیل مویرگ‌های جدید از عروق اولیه است که در حالات مختلف پاتولوژی از قبیل رشد تومور، متاستاز، آرتریت روماتوئید، دیابت و همچنین در فرایندهای فیزیولوژیک مانند رشد دنومو اندام، ترمیم زخم، تولید مثل، تخمک‌گذاری، قاعدگی، لانه‌گزینی دخالت دارند (۱). در صورت به خودرن تعادل بین فاکتورهای القاء‌کننده و مهارکننده آنژیوژنر، شرایط برای بروز بعضی بیماری‌ها بوجود می‌آید (۱،۲). هنگامی که بافت‌ها دچار هیپوکسی می‌شوند، این بافت‌های آسیب دیده اقدام به سنتز و رهاسازی فاکتورهای آنژیوژنیک می‌کنند. سپس فاکتورهای مذکور با اتصال به گیرنده‌های خود واقع بر روی سلول اندوتیال، منجر به فعال شدن آن‌ها می‌شوند. در مرحله بعد پروتئازها از این سلول‌ها رها شده تا غشای پایه را حل کنند با حل شدن غشاء پایه سلول‌های اندوتیال مهاجرت کرده و تکثیر می‌یابند. علاوه بر این مولکول‌های اتصالی مانند اینتگرین نیز به گسترش رگ‌های خونی در جوانه‌زدن کمک می‌کنند. در ادامه متالوپروتئینازهای ماتریکس برای تجزیه ماتریکس خارج سلولی و آغاز بازسازی مجدد آن تولید می‌گردند. سپس برهم‌کش آنژیوپوتئین موجب تغییر تشکیل رگ می‌گردد (۱،۲). VEGF یکی از مهم‌ترین فاکتورهای تحریک‌کننده آنژیوژنر بوده که اعمال میتوژنیکی و آنژیوژنری خود را با واسطه دو رسپتور تیروزین‌کینازی به نام‌های گیرنده‌های ۱ و VEGF ۲ دارد. که بر روی سلول‌های اندوتیال عروق قرار دارند، اعمال می‌کند. مطالعات نشان داده است که نوع VEGF A و B دارای بیشترین قدرت آنژیوژنری هستند در حالی که VEGF های نوع C و D در لنسفروژنر موثرند (۳). همه VEGF‌ها باعث فسفریله شدن خود به خود گیرنده‌ها شده و همانندسازی سلول‌های اندوتیال و مهاجرت آن‌ها را تحریک می‌کنند. جمع شدن سلول‌های اندوتیال و تشکیل ساختمان لوله‌ای عروق نیازمند فعال شدن VEGFR-1 روی سطح سلول‌های تازه تمایز یافته می‌باشد (۳). بسیاری از ترکیبات ضد رگزایی که اکنون در مرحله آزمایشات کلینیکی قرار دارند، ترکیبات طبیعی هستند

روش بررسی

متد عصاره گیری

برای انجام این مطالعه تجربی در یک بشر استریل مقدار ۰/۰۳ گرم پودر آگار را در ۵ میلی لیتر محلول نرمال سالین در دمای اتاق حل نموده و آن در ضمن هم زدن به آهستگی تا نقطه جوش گرم شد. سپس بشر حاوی آگار در سالین در بن ماری با دمای ۴۹ درجه سانتی گراد قرار داده شد. در بشر استریل دیگری مقدار مساوی با آگارسالین، آلبومین رقیق (سفیده تخم مرغ معمولی) ریخته و آن را نیز در بن ماری دمای ۴۹ درجه سانتی گراد قرار گرفت. وقتی هر دو بشر هم دما شدند، آلبومین به بشر محتوى آگارسالین اضافه و هم زده سپس به مخلوط حاصل پنی سیلین-استرپتومایسین (۱ میلی لیتر برای ۶۰ میلی لیتر محلول) افزود و در پلیت با ضخامت مورد نظر (یک میلی متر) ریخته شد. این ترکیب برای مدت ۲ الی ۳ هفته در یخچال قابل نگهداری است. گیاه گلدر از شهرستان ایرانشهر جمع آوری شد و توسط هرباریوم دانشگاه آزاد واحد مشهد شناسایی و کد هرباریوم ۹۷۲۹ گرفت. سرشاخه‌های گیاه گلدر پس از خشک کردن به وسیله هاون به صورت پودر در آورده شده و سپس داخل کاغذ صافی قرار گرفته و در دستگاه سوکسله جهت عصاره گیری قرار داده شد.

تهیه عصاره هیدرولکلی

۵۰ گرم از پودر خشک سر شاخه گیاه گلدر داخل کاغذ مخصوص کارتوش ریخته و در دستگاه سوکسله قرار داده شد. سپس ۳۰۰ سی سی مخلوط آب قطر واتانول ۹۶ درصد به نسبت مساوی در محفظه مخصوص دستگاه ریخته شد. هم‌چنان‌که کیسه حرارتی دستگاه آرام آرام گرم می‌شود حلال (آب والکل) نیز گرم شده و عصاره گلدر با حلال مخلوط گشته و به بالن بر می‌گردد. بدین ترتیب از حجم کل محلول کاسته نمی‌شود. عصاره گیری در ۹ ساعت صورت گرفت تا اطمینان حاصل شود که تمام عصاره قابل حل در حلال، از پودر استخراج شده است (۶). دوزهای مورد استفاده از این عصاره ۱۰۰ و ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم تعیین شد. با توجه به تحقیق انجام شده درباره اثر عصاره گیاه گلدر بر سطح سری گلوکز و

فرآورده‌های به دست آمده با منشاء طبیعی از جمله گیاهان یا مشتقی از آن‌ها هستند. تجویز ترکیبات گیاهی که با فرایند چند گانه رگزایی برهم‌کنش می‌کنند، به تقویت اثرات مثبت شیمی‌درمانی مرسوم می‌انجامد. به عبارت بهتر، هدف قرار دادن اندولیوم عروق با استفاده از عوامل درمانی غیرسمی با دوز پایین و مداوم ممکن است، موجب کنترل گسترش تومور شده بدون این که سمیت اضافی در پی داشته باشد (۳).

گیاه گلدر (کاسه گل یا گودر) از تیره Labiateae از جنس persica است. برخی از ترکیبات مهم گلدر فلاونوئیدها و ترکیبات فنلی از جمله مورن، کوئرستین Hستند (۴). کامفرون و ایزوونکسین (C-glucoflavone) و هم‌چنین ترانس‌سیننامیک‌اسید از عصاره متانولی گلدر مشخص شد (۵). اسید کافتیک، اسید بنزوئیک p-هیدروکسی، بتا-سیتوسترون و استات نیز در عصاره متانولی گلدر توسط آیت‌الله‌ی و همکاران، در سال ۲۰۰۷ جدا شدند.

هدف از این پژوهش بررسی احتمالی اثرات عصاره هیدرولکلی گیاه گلدر بر تغییرات ژن VEGFR در آنژیوژنزو در پرده کوریوالانتوئیک جنین جوجه می‌باشد با توجه به این که گیاه گلدر به طور شایع توسط مردم برای درمان بیماری‌های مختلف مصرف می‌شود و تاکنون اثر رگزایی این گیاه بر روی موجودات زنده بررسی نشده است لذا این مطالعه با هدف مذکور طراحی شد. با توجه به تحقیقات مربوط به کشف و شناسایی فاکتورهای آنژیوژنیک و عوامل مهار کننده آنژیوژنزو جهت درمان بیماری‌های مختلف از جمله ترمیم زخم‌ها و انواعی از تومورها که با آنژیوژنزو ارتباط تنگاتنگی داشته و به آن وابسته هستند و روش‌های مهار آنژیوژنزو که با هدف تداخل با این فرآیند مهم جهت‌گیری نموده‌اند مسیر امیدوار کننده‌ای برای درمان بیماری‌های وابسته به آنژیوژنزو محسوب می‌شوند. به منظور کاهش عوارض جانبی روش‌های رایج درمانی از داروهای گیاهی به عنوان یک منبع جدید با قابلیت بالا و سمیت و هزینه کم برای روش‌های درمانی مناسب و بر اساس اقدامات علمی از این گیاه محلی برای توسعه دارویی استفاده شود.

صورت دستی تخممرغ‌ها حرکت داده می‌شوند. سپس تخممرغ‌ها در ۴ گروه دهتایی به صورت تصادفی قرار گرفتند. از تمام گروه‌های مورد مطالعه، در روز دوازدهم انکوباسیون به کمک فوتواترئومیکروسکوپ تحقیقاتی تصاویری از ناحیه قرارگیری اسفنج در پرده کوریوآلانتوئیک با درشت نمایی $\times 40$ تهیه شد. تصاویر با نرم‌افزار J Image در یک مونیتور ۱۵ اینچ مورد بررسی قرار گرفتند.

تخممرغ‌ها پس از بستن محل پنجره تا روز دوازدهم به دستگاه جوجه‌کشی بر گردانده شد. از تمام نمونه‌ها در روز دوازدهم انکوباسیون به کمک فوتواترئومیکروسکوپ تحقیقاتی عکس تهیه و تعداد و طول انشعبات عروقی با کمک نرم‌افزار J Image شمارش شد سپس جهت بررسی بیان ژن ریپتور VEGF نمونه برداری CAM انجام شد و توسط کیت مخصوص، RNA استخراج و cDNA سنتز شد و واکنش‌های زنجیره PCR با روش‌های RT-PCR انجام شده و در نمونه‌های گروه‌های مختلف داده‌ها با هم مقایسه شدند (۹).

Real- Time PCR

در این روش از کاوشگرهای پروب‌های هیبریداسیون نشان دار شده با رنگ‌های فلورسانس در انتهای ۳' استفاده می‌شود، که امکان بررسی محصول PCR را بدون جداسازی آن‌ها در روش‌های الکتروفورز در ژل آگاروز یا ژل پلی‌اکریل آمید می‌دهد (۱۰) (جدول ۱ و ۲).

مورفولوژی پانکراس در موش‌های صحرایی دیابتی این دوزها مشخص شد (۷). با توجه به میانگین وزن جنین جوجه در روز ۸ انکوباسیون که تقریباً ۱ گرم بود، میزان عصاره هیدروالکلی مورد نیاز محاسبه شد. عصاره پودر شده را با ۱۰cc نرمال سالین در لوله فالکن مخلوط کرده و هم زده شد تا محلول شفاف و یک‌دست به دست آید و به میزان ۱۰۰ میکرولیتر از این محلول در روز هشتم انکوباسیون در شرایط استریل به نمونه‌های گروه تجربی ۲ (۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) تزریق گردید. در هر مرحله تعداد ۴۰ عدد تخم مرغ نطفه‌دار در دستگاه جوجه‌کشی با دمای ۳۸/۵ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۶۵-۶۵٪ قرار گرفتند. در روز دوم انکوباسیون در شرایط استریل هودلامینار، به کمک پنس استریل که قبلًا در اتوکلاو قرار گرفته‌اند. روی سطح پهلوی تخممرغ‌ها یک پنجره به ابعاد تقریبی ۵×۵ میلی‌متر مربع ایجاد گردید.

برای ایجاد پنجره، پس از استریل کردن تخممرغ‌ها به کمک اتانول ۷۰٪ و انتقال آن‌ها به زیر هودلامینار ابتدا سوراخی در سر پهن تخم مرغ ایجاد گردید. پس از برداشت پوسته تخممرغ‌ها پنجره به کمک لامل و پارافین استریل پوشانده شده و تخممرغ‌ها به دستگاه جوجه‌کشی منتقل شدند (۸). دستگاه جوجه‌کشی دارای امکان چرخش تخممرغ‌ها به صورت اتوماتیک و دستی می‌باشد که پس از ایجاد پنجره‌ها در سطح پوسته تخممرغ‌ها، وضیعت چرخشی اتوماتیک قطع گردیده و به

جدول ۱: پروتکل Real time PCR برای ژن VEGF R

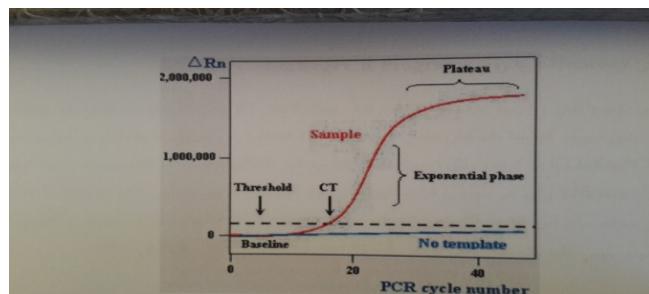
Final conc	Volume	Component
1x	10µl	SYBR Green PCR Master Mix(2x)
1x	0.4µl	50x ROX dye
100µM	1µl	Forward primer
100µM	1µl	Reverse primer
----	3µl	Template DNA
----	4.6µl	Sterilized D.W
----	20µl	Total Volume

جدول ۲ : توالی پرایمر استفاده برای بررسی بیان ژن VEGF R

GENES	Primer Sequence	TM
VEGF R	Forwad:5' CCAACAGCCTTGCACGAAC 3'	63°C
VEGF R	Reverse:5' TGCTCACGCCAATCCGAAG 3'	63°C
GAPDH	Forwad:5' TGCTGGTGCTGAGTATGTCG 3'	60°C
GAPDH	Reverse:5' GCATGTCAGATCCACAACGC 3'	60°C

جدول ۳: برنامه دمایی ژن VEGF R Real time PCR

Cycle	Time	Temp
1	15Mine	95°C
	15 Sec	95°C
45	30 Sec	63°C
	30 Sec	72°C
1	5Min	72°C

شكل مراحل Real time PCR

واکنش از بین می‌روند و افزایش در میزان فلورسنت مشاهده نمی شود (۱۰).

تجزیه و تحلیل آماری

کلیه روش‌های کمی quantitative real – time PCR وابسته به اندازه‌گیری میزان تکثیر قطعات ژنی در هر سیکل PCR با استفاده از ملکول‌های ساطع‌کننده نور فلورسنت هستند و داده‌های فلورسنت جمع‌آوری شده از real-time باستی توسط روش‌های

مراحل Real time PCR

فاز اول وجود دارد ولی نور آن قابل ریدیابی نیست. با وجود این که محصول دو رشته‌ای وجود دارد با وجود نور آن قابل ریدیابی نیست.

فاز دوم The exponential phase : محصول دو رشته‌ای در هر چرخه دو برابر می‌شود و رشد نمایی مربوط به واکنش شروع می‌شود. فاز سوم The liner phase : ترکیبات واکنش و کارایی آنها رو به اتمام است. فاز چهارم The plateau phase: ترکیبات

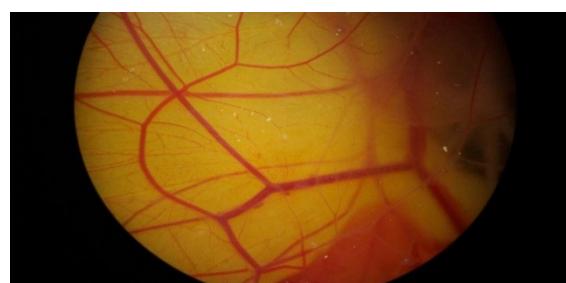
تحلیل شد. پس از فیکس شدن جنین‌ها، در زیر استرئومیکروسکوپ جنین‌های گروه‌های تیمار را با جنین‌های گروه شاهد مقایسه و به کمک اطلس جنین‌شناسی جوجه، از نظر ناهنجاری‌های مورفولوژیکی بررسی شدند.

ملاحظات اخلاقی

بروپوزال این تحقیق توسط دانشگاه آزاد واحد مشهد تایید شده است.

نتایج

در این بررسی یک ژن رفرنس و یک ژن هدف وجود دارد. یک گروه به عنوان کالیبراتور شناخته می‌شود و بیان ژن‌ها نسبت به این کالیبراتور سنجیده می‌شود. نتایج حاصل از مطالعه پرده کوریوالانتوئیک: در روز هشتم انکوباسیون عصاره هیدرولالکلی گلدر با دوز ۱۰۰، دوز ۲۰۰ و دوز ۴۰۰ تهیه شد. به تخم مرغ‌ها میزان ۱۰ میکرولیتر از غلظت‌های ذکر شده تزریق شد و در روز دوازدهم انکوباسیون جنین و پرده‌های آن مورد بررسی قرار گرفتند و توسط فتواسترئومیکروسکوپ از وضعیت عروق عکس‌برداری شد (تصاویر۱ تا۶). نمایش عروق در نمونه شاهد آزمایشگاهی (تصویر۲)، تجربی ۱ (دوز ۱۰۰، تصویر۳)، تجربی ۲ (دوز ۲۰۰، تصویر۴) و تجربی ۳ (دوز ۴۰۰، تصویر۵).

تصویر ۱: فتواسترئومیکروسکوپ عروق در سطح غشای کوریوالانتوئیک در نمونه شاهد آزمایشگاهی با بزرگنمایی ۴۰X

آنالیز داده‌ها بررسی شوند تا میزان تفاوت بیان mRNA در ژن هدف در مقایسه با ژن کنترل مشخص گردد (۱۰). انجام Quantitative Real-time PCR تکنیک به کار رفته در این تحقیق Real-time PCR بوده که با این تکنیک میزان mRNA ژن‌های مورد نظر با روش کمی نسبی و با استفاده از رنگ Green Syber ارزیابی گردیده و میزان تکثیر در چرخه‌ای Threshold Ct که بیان ژن‌ها قابل ردیابی بود، تحت عنوان Ct Cycle نامیده و Ct‌های حاصل نسبت به Ct مربوط به بیان ژن Glyceraldehyde-3-phosphate dehydrogenase(GAPDH) مورد ارزیابی قرار گرفت. از روش $2^{-\Delta\Delta Ct}$ برای بررسی تفاوت بیان mRNA استفاده گردید و از ژن GAPDH به عنوان ژن کنترل استفاده شد (۱۰). در این بررسی یک ژن رفرنس و یک ژن هدف وجود دارد. یک گروه به عنوان کالیبراتور شناخته می‌شود و بیان ژن‌ها نسبت به این کالیبراتور سنجیده می‌شود. بررسی ماکروسکوپی شاخص‌های رشد جنینی: پس از عکس‌برداری از پرده کوریوالانتوئیک کل نمونه‌ها، جنین‌ها را برداشت کرده و وزن بر حسب گرم و طول سری-دمی(CR) بر حسب سانتی‌متر، با ترازوی دیجیتال محاسبه شد و سپس در فرمالین ۱۰ درصد فیکس شد.

تجزیه و تحلیل آماری

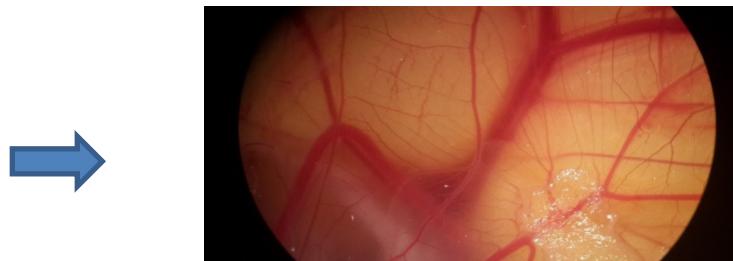
داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Imagej توسط آزمون آماری t و آنالیز واریانس یک‌طرفه (ANOVA) در سطح ($P < 0.05$)

تصویر ۲: فتواسترئومیکروسکپ عروق در سطح غشای کوریوآلانتوئیک در نمونه تجربی ۱(دوز ۱۰۰) با بزرگنمایی ۴۰X

تصویر ۳: فتواسترئومیکروسکپ عروق در سطح غشای کوریوآلانتوئیک در نمونه تجربی ۲(دوز ۲۰۰) با بزرگنمایی ۴۰X

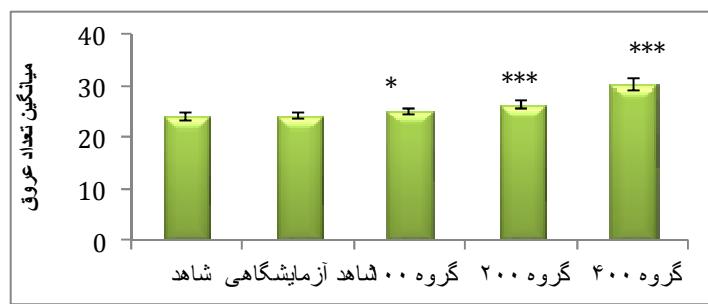
تصویر ۴: فتواسترئومیکروسکپ عروق در سطح غشای کوریوآلانتوئیک در نمونه تجربی ۳(دوز ۴۰۰) با بزرگنمایی ۴۰X

افزایش معنی داری را نشان داد ($p < 0.001$). طبق نمودار فوق میانگین تعداد عروق در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه برای گروه شاهد کمترین و برای دوز ۴۰۰ بیشترین است. براساس نمودار چون سطح معنی داری برابر با 0.000 و از 0.05 کمتر است بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می توان گفت میانگین مجموع تعداد رگ در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در پنج گروه یکسان نیست. مقایسه میانگین طول انشعابات عروقی پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در گروه شاهد (3.445 ± 3.45) با شاهد آزمایشگاهی (3.741 ± 4.10) نشان داد که اختلاف معنی داری وجود ندارد ($P = 0.161$). مقایسه میانگین طول انشعابات عروقی پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه بین گروه $100 (3.831 \pm 3.735)$ با گروه شاهد آزمایشگاهی اختلاف معنی داری نشان

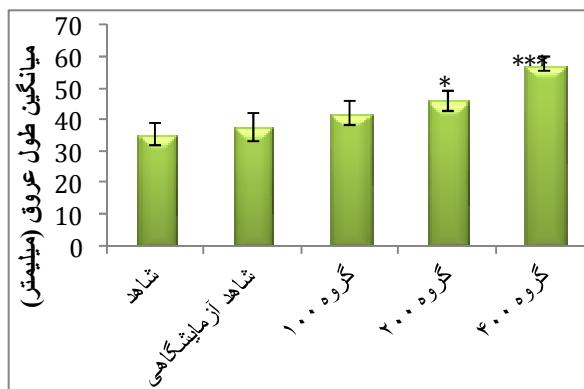
مقایسه میانگین تعداد عروق در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در گروه شاهد (24.000 ± 8.66 mm) با شاهد آزمایشگاهی (24.083 ± 6.06 mm) نشان داد که اختلاف معنی داری وجود ندارد ($P = 0.86$). مقایسه میانگین مجموع طول عروق در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در گروه $100 (25.042 \pm 6.97$ mm) با گروه شاهد آزمایشگاهی (24.083 ± 6.06 mm) اختلاف معنی داری را نشان داد ($P = 0.03$). مقایسه میانگین مجموع طول عروق در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در گروه $200 (26.208 \pm 7.65$ mm) با گروه شاهد آزمایشگاهی (24.083 ± 6.06 mm) افزایش معنی داری را نشان داد ($P = 0.01$). مقایسه میانگین مجموع طول عروق در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در گروه $400 (40.052 \pm 12.52$ mm) با گروه شاهد آزمایشگاهی (24.083 ± 6.06 mm) با گروه شاهد آزمایشگاهی (30.375) نشان داد که اختلاف معنی داری وجود ندارد ($P = 0.001$).

پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه بین گروه ۴۰۰ ($۵۷/۶۶۸\pm ۲/۱۷۹$) با گروه شاهد آزمایشگاهی افزایش معنی دار نشان می دهد ($p<0.0001$).

نداد ($p=0.02$). مقایسه میانگین طول انشعابات عروقی در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه بین گروه ۲۰۰ ($۳/۳۵۰\pm ۴۵/۹۰۰$) با گروه شاهد آزمایشگاهی افزایش معنی دار نشان می دهد ($p=0.028$). مقایسه میانگین طول انشعابات عروقی در

نمودار ۱: مقایسه میانگین طول انشعابات عروقی در سطح پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجهها در گروههای مختلف (* $p<0.05$, ** $p<0.01$, *** $p<0.001$)

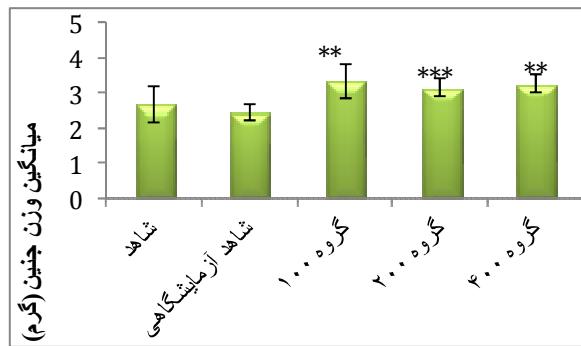
نمودار ۲: مقایسه میانگین طول عروق در سطح پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجهها در گروههای مختلف

(* $p<0.05$, ** $p<0.01$, *** $p<0.001$)

$\pm ۰/۲۱$ gr) با گروه شاهد آزمایشگاهی ($۰/۴۸\pm ۰/۳۳$ gr) افزایش معنی داری را نشان داد ($p=0.013$). مقایسه میانگین وزن جنین جوجه بر حسب گرم گروه ۲۰۰ ($۰/۲۴$ gr) با گروه شاهد آزمایشگاهی ($۰/۲۱\pm ۰/۲۱$ gr) اختلاف معنی داری را نشان داد ($p=0.0001$). مقایسه میانگین وزن جنین جوجه بر حسب گرم گروه ۴۰۰ ($۰/۲۵\pm ۰/۲۵$ gr) با گروه شاهد آزمایشگاهی ($۰/۲۱\pm ۰/۲۱$ gr) اختلاف معنی داری را نشان داد ($p=0.003$).

براساس نمودار چون سطح معنی داری برابر با $0/0001$ و از $۰/۰۵$ کمتر است بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می توان گفت میانگین طول عروق در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه در پنج گروه یکسان نیست.

مقایسه میانگین وزن جنین جوجه بر حسب گرم در گروه $(۰/۴۵\pm ۰/۴۵)$ با شاهد آزمایشگاهی ($۰/۵۱\pm ۰/۴۵$ gr) نشان داد که اختلافات معنی داری وجود ندارد ($p=0.471$). مقایسه میانگین وزن جنین جوجه بر حسب گرم گروه ۱۰۰

نمودار ۳: مقایسه میانگین وزن جنین (گرم) در گروه‌های مورد مطالعه (* p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001)

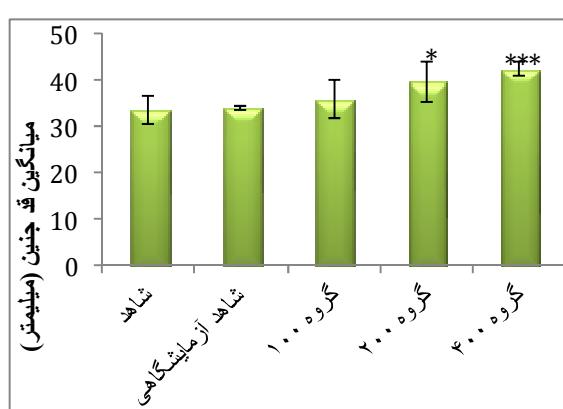
طبق نمودار فوق میانگین وزن جنین جوجه برای گروه شاهد آزمایشگاهی کمترین و گروه ۱۰۰ بیشترین است. براساس جدول ۹ چون سطح معنی‌داری برابر با ۰/۰۱ و از ۰/۰۵ کمتر است بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می‌توان گفت میانگین وزن جنین در پرده کوریوآلتنتیک جنین جوجه در پنج گروه یکسان نیست.

بررسی طول سری-دمی CR جنین جوجه

مقایسه میانگین طول سری-دمی CR جنین جوجه در گروه شاهد آزمایشگاهی (۳۲/۵۳ ±۲/۹۷ mm) با شاهد آزمایشگاهی (۴۷mm) نشان داد که اختلاف معنی‌داری وجود ندارد (p=۰/۶۸۷). مقایسه میانگین طول سری-دمی CR جنین جوجه گروه ۱۰۰ (۳۲/۱۵ ± ۰/۹۵ mm) با گروه شاهد آزمایشگاهی (۱۰۰mm) نشان داد که اختلاف معنی‌داری را نشان داد (p<۰/۰۰۰۱).

براساس نمودار می‌توان گفت میانگین طول سری دمی CR جنین جوجه در پنج گروه یکسان نیست. در مطالعه حاضر همچنین بررسی تعداد جنین‌های زنده در گروه‌های مورد مطالعه صورت گرفت (نمودار ۴).

طبق نمودار فوق میانگین وزن جنین جوجه برای گروه شاهد آزمایشگاهی کمترین و گروه ۱۰۰ بیشترین است. براساس جدول ۹ چون سطح معنی‌داری برابر با ۰/۰۱ و از ۰/۰۵ کمتر است بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می‌توان گفت میانگین وزن جنین در پرده کوریوآلتنتیک جنین جوجه در پنج گروه یکسان نیست.

نمودار ۴: مقایسه میانگین قد جنین در گروه‌های مختلف (*p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001)

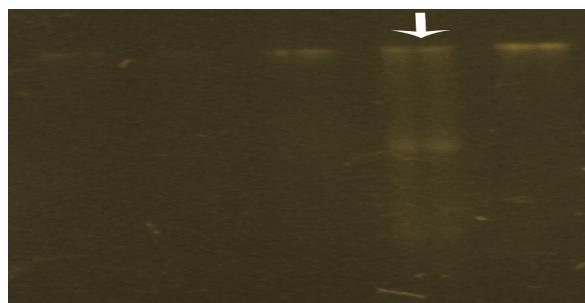

نمودار ۵: مقایسه مرگ و میر در جنین‌های مورد مطالعه

استخراج صحیح آن اطمینان حاصل شد. این دستگاه به طور اتوماتیک غلظت RNA را با استفاده از جذب نوری در طول موج ۲۶۰ نانومتر، محاسبه می‌کند.

پس از آماده سازی نمونه و گذاردن آن در مکان قرارگیری نمونه، دستگاه غلظت نمونه مورد نظر را در طول موج مربوطه، بر حسب نانوگرم بر میکرولیتر، محاسبه می‌نماید (۱۱).

در مطالعه حاضر جنین‌های روز دوازدهم از نظر ناهنجاری‌های مورفولوژیکی مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که در هیچ یک از گروه‌های تجربی ناهنجاری مورفولوژیکی به وجود نیامده است. برای تایید کیفیت RNA استخراج شده تست‌های الکتروفورز و نانودرایپ انجام گرفت. با استفاده از تکنیک اسپکتروفوتومتری و دستگاه نانودرایپ از کیفیت RNA و

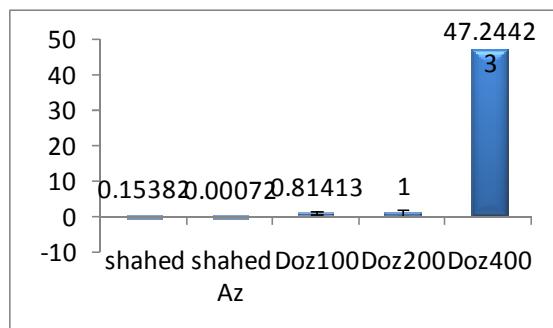
تصویر ۵: تهییه ژل الکتروفورز و تائید RNAها در نمونه‌ها به ترتیب شاهد - شاهد آزمایشگاهی - دوز ۱۰۰ - دوز ۲۰۰ - دوز ۴۰۰

پژوهش نشان داد که عصاره هیدروالکلی گلدر با افزایش تعداد انشعابات عروقی به عنوان تحیریک کننده آنزیوژن‌ز در این فرآیند نقش داشته است. با توجه به تفسیر نمودار بیان ژن VEGFR به این نتیجه رسیدیم که عصاره هیدروالکلی گلدر در تمامی گروه‌های تجربی نسبت به شاهد آزمایشگاهی باعث تحیریک بیان ژن VEGFR شده است.

از هر گروه ۲ نمونه به ترتیب پشت سر هم قرار داده شد و نتایج بر روی صفحه ژل الکتروفورز نشان داده شد. میان نمونه‌های استخراج شده به ترتیب: یک نمونه شاهد و شاهد آزمایشگاهی ۲ نمونه از گروه‌های تجربی دوز ۱۰۰، دوز ۲۰۰، دوز ۴۰۰ عصاره هیدروالکلی گلدر قرار داده شد. در نتیجه بهترین نمونه‌ها از بین هر گروه تیمار انتخاب شد که نتایج نمونه‌های انتخابی در جداول آمده است. نتایج این

جدول ۱۲: غلظت RNA استخراج شده

گروه	غلظت RNA(ng/µl)
کنترل	۰/۰۲۲
شاهد	۰/۰۲
آزمایشگاهی	
دوز ۱۰۰	۰/۱
دوز ۲۰۰	۰/۱
دوز ۴۰۰	۰/۰۹

نمودار ۵: مقایسه بیان ژن VEGFR در گروههای مورد مطالعه

گروههای تیمار اثرات تراوتوزنی از این عصاره مشاهده نشد. پس نتایج ما در رابطه با اثرات تراوتوزنی عصاره هیدرولالکلی مخالف با نتایج گلشن ایرانپور و همکاران ۱۳۹۱ است. از جمله ترکیبات موجود در عصاره گیاه گلدر ترکیبات استروئیدی می‌باشد، از آنجا که تجویز این ترکیبات در موش صحرایی به شکل سیستمیک و یا موضعی، می‌تواند باعث بهبود فرآیند ترمیم زخم و رگ‌زایی گردد (۱۲). در سال ۲۰۰۷، شریفی فر و همکاران از تجزیه و تحلیل انسانس گل‌های گلدر ترکیب آلفا-پینن و 1-octen، را به عنوان ترکیبات اصلی این گل گزارش کردند. آلفا-پینن موجود در آن با تحریک عصب سه قلو (تری ژرمینال)، ایجاد اثرات آرام‌بخشی می‌کند، در کنار آن باعث تحریک ریه هم می‌شود و شخص احساس تنفسی نفس و ناراحتی در راههای هوایی می‌کند (۱۳). احتمال دارد مرگ و میر زیاد جنین‌ها در دوز ۱۰۰ به علت وجود ترکیب آلفا-پینن در گلدر باشد (نمودار ۴). مطالعه عسکری و همکاران نشان داد که تزریق عصاره گیاه چای کوهی که حاوی آلفا-پینن است به

بحث

در این پژوهشی که بر روی عصاره هیدرولالکلی گیاه گلدر انجام گرفت این نتیجه حاصل شد که تزریق این عصاره بر روی پدیده آژیوژن پرده کوریوالانتوئیک جنین جوجه تاثیر داشته است. این عصاره باعث افزایش تعداد عروق در پرده کوریوالانتوئیک شد (نمودار ۱). پس می‌توان گفت که نقش تحیریک کنندگی آژیوژن را ایفا می‌کند از طرفی این عصاره موجب افزایش طول عروق شده است پس در تکثیر سلولی نقش داشته چنانچه بیان ژن VEGFR نیز در دوز ۴۰۰ در مقایسه با شاهد آزمایشگاهی افزایش یافته است این ژن بیشتر در تکثیر سلولی نقش دارد. در جنین‌های مورد مطالعه مشخص شد که جنین‌های گروه تیمار با دوز ۱۰۰ دارای بیشترین وزن نسبت به شاهد آزمایشگاهی هستند (نمودار ۲) قد جنین‌ها در دوز ۲۰۰ و دوز ۴۰۰ افزایش معنا داری نسبت به شاهد آزمایشگاهی داشت (نمودار ۳). در مشاهدات مورفولوژیکی در

(نمودار ۵) تا (نمودار ۸). در تحقیقی بر روی موش‌های صحرایی هایپراورسمیک اثر کامفرول و کوئرستین انجام گرفت که اثرات آنتی‌اکسیدانی این دو ماده و ممانعت از آسیب‌دیدگی مولکول‌های اسیدهای نوکلئیک به اثبات رسیده است (۱۹، ۲۰). پس در طرح حاضر نیز به علت وجود کامفرول و کوئرستین با خاصیت آنتی‌اکسیدانی در پرده کوریوالانتوئیک رگزایی ایجاد شده که هم راستا با تحقیقات دانشمندان قبل می‌باشد. Ruiz و همکاران در سال ۲۰۰۷ نشان دادند، کورستین که یک نوع فلاونوئید است، باعث مهار بیان سیتوکین‌های التهابی می‌شود و در نتیجه التهاب را تضعیف می‌کند (۲۱) بنابراین به نظر می‌رسد که احتمالاً وجود ترکیبات زیادی از جمله: تانن، فلاونوئیدها و تریترپنوئیدها و کورستین در گیاه گلدر باعث شود که روند آنژیوژنز و ترمیم با این گیاه به خوبی صورت بپذیرد. مهم‌ترین فاکتور که نقش بسزایی در فرآیند رگزایی ایفا می‌کند فاکتور رشد اندوتیال و گیرندهای آن است. فان و همکاران نشان دادند که گونه گیاهی آلوررا با داشتن ترکیبی به نام بتاسیتوسترول از طریق مکانیسم‌های تحریک سلول اندوتیال ورید نافی انسان و تسهیل بیان فاکتور رشد اندوتیال ورید و گیرنده فاکتور رشد اندوتیال ورید یک گیاه با خاصیت رگزایی است (۲۲، ۲۳، ۲۴). با توجه به گزارش حاج هاشمی و همکاران که نشان دادند در گیاه گلدر ترکیب بتاسیتوسترول وجود دارد پس می‌توان گفت احتمالاً افزایش رگزایی در این تحقیق مربوط به بتاسیتوسترول می‌باشد VEGFR (۲۵). در این تحقیق مشخص شد که بیان ژن در گروه تیمار، دوز ۴۰۰ با توجه به نمودار ۷ افزایش چشم‌گیری نسبت به گروه شاهد آزمایشگاهی نشان داده است. از طرف دیگر، بیان ژن VEGFR در دوز ۱۰۰ و دوز ۲۰۰ در این شرایط در مقایسه با نمونه‌های شاهد آزمایشگاهی تغییر کمتری را نشان داده است و احتمال این است که بیان ژن VEGFR با تزریق گلدر وابسته به دوز آن باشد و با افزایش دوز رگزایی در پرده کوریوالانتوئیک رخ داده است (نمودار ۶) و (نمودار ۸).

موش‌های باردار باعث اختلال در رشد جنین و ایجاد ناهنجاری در جنین می‌شود (۱۴). از جمله ترکیبات موجود در عصاره گیاه گلدر ترکیبات استروئیدی می‌باشد، از آن جا که تجویز این ترکیبات در موش صحرایی به شکل سیستمیک و یا موضعی، می‌تواند باعث بهبود فرآیند ترمیم زخم و رگزایی گردد (۱۵). می‌توان احتمال داد که افزایش طول عروق خونی در گروه تجربی دوز ۴۰۰ به دلیل وجود ترکیبات استروئیدی در گلدر می‌باشد (۱۵، ۱۶).

برخی از ترکیبات مهم گیاه گلدر از فلاونوئیدها و ترکیبات فنلی از جمله مورن و کوئرستین هستند (۱۷). فلاونوئیدهای موجود در این گیاه در روند ترمیم زخم‌ها، به عنوان عامل موثری در از بین بردن رادیکال‌های آزاد (به واسطه مهار سنتز نیتریک اکساید) محسوب می‌شوند (۱۸). وجود ترکیب‌های فلاونوئیدی در عصاره گیاه گلدر موجب استفاده از این گیاه در طب سنتی به عنوان ضد درد والتهاب شده است. به نظر می‌رسد که فلاونوئیدهای موجود در عصاره گلدر، احتمالاً با مهار یکسری از آنزیم‌هایی مانند: ایزوفرم‌های نیتریک اکساید سنتتاز و سیکلواکسیژناز دو، بیوسنتز پروستاگلندین‌ها و نیتریک اکسید و دیگر واسطه‌های التهابی را که در مراحل التهابی فعالند، مهار می‌کنند و باعث کاهش التهاب می‌شوند (۱۴، ۱۵). بنابراین اثرات تحریک کنندگی آنژیوژنزی که در گروه‌های تجربی مشاهده می‌شود وابسته به دوز می‌باشد احتمالاً وابسته به اثرات فلاونوئیدهای است که در پدیده ترمیم اتفاق می‌افتد، آنژیوژنز در پیشبرد روند ترمیم نقش اساسی دارد.

در پژوهش انجام گرفته حاضر، با توجه به بررسی فرآیند آنژیوژنز می‌توان ارتباطی را بین وجود ترکیبات فنولی و آنژیوژنز برقرار نمود، وجود ترکیبات فلاونوئیدی که در عصاره هیدرووالکلی این گیاه فراوری شده است، با افزایش تکثیر سلولی و کاهش فعالیت اکسیژن‌های آزاد در روندهای ترمیمی و ضدالتهابی موثر است. نتایج این تحقیق همسو با نظرات سایر دانشمندان است بهطوری که بیان ژن VEGFR، تعداد و طول انشعابات عروقی در گروه تجربی هیدرووالکلی بیشتر است

نتیجه‌گیری

آنالیز داده‌ها نشان داد که در تمام گروه‌های تجربی تعداد عروق و طول عروق نسبت به شاهد آزمایشگاهی افزایش یافته است که بیانگر اثرات تحریک‌کنندگی آنژیوژنزو در این گروه‌ها است. این افزایش در گروه دوز ۲۰۰ و ۴۰۰ معنی‌دار بوده است ($P<0.05$). همچنین بیان ژن VEGFR در تمام گروه‌ها افزایش یافته است که نیاز به مطالعه اعضای این خانواده به تفکیک را ضروری می‌کند. چون در هیچ جنینی دارای اثرات تراوتوزنی مشاهده نشد و دوز ۴۰۰ بیشترین بیان ژن نسبت به شاهد آزمایشگاهی را داشت پس عصاره هیدرووالکلی گلدر می‌تواند اثر تحریک‌کننده رگ‌زایی داشته باشد.

سپاس‌گزاری

این مقاله حاصل پایان‌نامه برای اخذ درجه کارشناسی ارشد بودو تمام هزینه انجام تحقیق بر عهده دانشگاه آزاد می‌باشد و از هیچ‌گونه حمایت مالی دیگر برخوردار نبود. بدین‌وسیله از همه همکاران گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه آزاد واحد مشهد به خاطر همکاری‌های بی‌دریغشان تشکر و قدردانی می‌شود.

تعارض در منافع: تعارض در منافع وجود ندارد و تمامی مسئولیت هر مطلب منتشر شده، شامل صحت و اعتبار تمامی مطالب آن، از جمله مطالب مربوط به اخلاق در پژوهش، بر عهده نویسنده‌گان می‌باشد.

References:

- 1-Akbarzadeh S, Bazzi P, Daneshi A, Nabipour I, Pourkhilili K, Mohebbi G, et al. *Anti-Diabetic Effect of Otostegia persica Extract on Diabetic Rats*. J Med Plants Res 2012; 6(16): 3176-80.
- 2-Ayatollahi SAM, Kobarfard F, Asgarpanah J, Choudhary MI. *Antiglycation Activity of Otostegia Persica (Burm) Boiss*. Afr J Biotech 2010; 924: 3645-8.
- 3- Otrock ZK, Makarem JA, Shamseddine AI. *Vascular Endothelial Growth Factor Family of Ligands and Receptors: Review*. Blood Cell Mol Dis 2007; 38(3): 258-68.
- 4- Xiao D, Singh VS. *Phenethyl Isothiocyanate Inhibits Angiogenesis in Vitro and Ex Vivo*. Cancer Res 2007; 67(5): 2239-46.
- 5-Shakiba Y, Mansouri K, Arshadi D, Rezaei N. *Corneal Neovascularization: Molecular Events and Therapeutic Options*. Recent Pat Inflamm Allergy Drug Discov 2011; 3: 221-31.
- 6-Asghari G, Nourallahi H, Havaie SA, Issa L. *Antimicrobial Activity of Otostegia Persican Boiss Extracts*. J Pharmaceutical Science 2006; 1: 53-8.
- 7-Breivogel CS, Sim-Selley LJ. *Basic Neuroanatomy and Neuropharmacology of Cannabinoids*. Int Rev Psychiatry 2009; 21(2): 113-21.
- 8-Baharara J, Zafar-Balanezhad S, NejadShahrokhabadi K. *The Effects of Different Doses of Atorvastatin on Angiogenesis of Chorioallantoic Membrane of Chick Embryo*. J Shahrekord Univ Med Sci 2012; 14(2): 82-9. [Persian]
- 9-Carramolino L, Fuentes J, García-Andrés C, Azcoitia V, Riethmacher D, Torres M. *Platelets Play an Essential Role in Separating the Blood and Lymphatic Vasculatures During Embryonic Angiogenesis*. Circ Res 2010; 106(7): 1197-201.
- 10- - Zafar Balanezhad S, Parivar K, Baharara J, Mohseni-Koochesfahani H, Ashraf A. *The Synergic Effects of Rapamycin and Extremely Low Frequency Electromagnetic Field on*

- Angiogenesis.** J Shahrekord Univ Med Sci 2009; 11(3): 70-78.
- 11-** Dallak M, Al-Khateeb M, Abbas M, Elessa R, Al-Hashem F, Bashir N. *In Vivo, Acute, Normo-Hypoglycemic, Antihyperglycemic, Insulinotropic Actions of Orally Administered Ethanol Extract of Citrullus colocynthis (L.) Schrab Pulp.* Am J Biochem Biotechnol. 2009; 5(3): 119-26
- 12-** Barinaga M. Neurobiology. *How Cannabinoids Work in the Brain.* Science 2001; 291(5513): 2530-1.
- 13-** Erdogan H, Fadillioglu E, Yagmurca M, Ucar M, Irmak MK. *Protein Oxidation and Lipid Peroxidation after Renal Ischemia-Reperfusion Injury: Protective Effects of Erdosteine and N-Acetylcysteine.* Urol Res 2006; 34(1): 41-6.
- 14-** Sharififar F, Mozaffarian V, Moradkhani S. *Comparison of Antioxidant and Free Radical Scavenging Activities of the Essential Oils from Flowers and Fruits of Otostegia Persica Boiss.* Pak J Biol Sci 2007; 10(21): 3895-9
- 15-** Tavakkol-Afshari J, Brook A, Mousavi SH. *Study of Cytotoxic and Apoptogenic Properties of Saffron Extract in Human Cancer Cell Lines.* Food Chem Toxicol 2008; 46(11): 3443-47.
- 16-** Gerald D, Chinthalapalli S, Augustin HG, Benjamin LE. *Angiopoietin-2: An Attractive Target for Improved Antiangiogenic Tumor Therapy.* Cancer Res 2013; 73(6): 1649-57.
- 17-** Harris AL. *Angiogenesis as a New Target for Cancer Control.* European J Cancer Supplement 2003; 1(2): 1-12.
- 18-** Nangia-Makker P, Conklin J, Hogan V, Raz A. *Carbohydrate -Binding Proteins in Cancer, and*

- their Ligands as Therapeutic Agents.* Trends Mol Med 2002; 8(4): 187-92
- 19-** Szentmihályi K, Vinkler P, Lakatos B, Illés V, Then M. *Rose Hip (Rosa Canina L.) Oil Obtained From Waste Hip Seeds by Different Extraction Methods.* Bioresource Technology 2002; 82(2): 195–201.
- 20-** Ayatollahi SAM, Kobarfard F, Asgarpanah J, Choudhary MI. *Antiglycation Activity of Otostegia persica (Burm) Boiss.* Afr J Biotech 2010; 924: 3645–8.
- 21-** Sfar S, Saad H, Mosbah F, Chouchane L. *Combined Effects of the Angiogenic Genes Polymorphisms on Prostate Cancer Susceptibility and Aggressiveness.* Mol Biol Rep 2009; 36(1): 37-45.
- 22-** Tannin-Spitz T, Grossman S, Dovrat S, Gottlieb H, Bergman M. *Growth Inhibitory Activity of Cucurbitacin Glucosides Isolated from Citrullus colocynthis on Human Breast Cancer Cells.* Biochem Pharmacol 2007; 73(1): 56-67.
- 23-** Ysebaert DK, De Greef KE, De Beuf A, Van Rompay AR, Vercauteren S, Persy VP, et al. *T Cells as Mediators in Renal Ischemia/Reperfusion Injury.* Kidney Int 2004; 66(2): 491-6.
- 24-** Yoo HJ, Kang HJ, Jung HJ, Kim K, Lim CJ, Park EH. *Anti-Inflammatory, Anti-Angiogenic and Anti-Nociceptive Activities of Saururus Chinensis Extract.* J Ethnopharmacol 2008; 120(2): 282-6.
- 25-** Muhammad Khalid S, Yulin D, Rongji D, Wei L, Yuhong Y, Zafar L. *Appraisal of Antinociceptive and Anti-Inflammatory Potential of Extract and Fractions form the Leaves of Torreyagrandis Fort Ex Lindl.* J Ethnopharmacology 2010; 127(2): 414-8.

The Effects of (*Otostegia Persica*) Hydroalcoholic Extract on VEGF Receptor Gene Expression Changes in the Angiogenesis in Chick Chorioallantoic Membrane

Zahra Abasnezhad¹, Maryam Tehranipour^{*2}, Saidhe azafar Balanezhad³, Nastaran Amintaheri⁴

Original Article

Introduction: Angiogenesis is the formation of new vessels from early vessels that has effected in pathologic condition such as growing tumor, metastases, arthritis rheumatoid, diabetes and physiologic condition such as developmental and growing of organ regeneration, wound healing, and reproduction. *Otostegia presica* is a member of Laminacea family, has antioxidant and anti-apoptosis properties. The aim of this study was to investigate the effects of hidroalkoholic extract of *Otostegia presica* on VEGFR expression and angiogenesis in chick chorioallantoic membrane.

Methods: In this research, 60 fertilized Ross eggs were used and randomly were divided into five groups, included: control, sham-exposed, and three experimental groups treated with hidroalkoholic extract of *Otostegia presica* doses 100,200,400 mg/kg. On 2nd day of incubation, a window was opened for eggs under sterile condition. On 8th day, a gelatin sponge with 1×4×4 diameter was placed on chorioallantoic membrane (CAM) and extract fractions with dose of 100,200,400 mg/kg were added. On 12th day, length and weight of embryos were measured and CAM photos were captured. Then number and length of vessels in special area on CAM were measured with Image J. software. Sampling was performed for assessment of VEGFR expression. Data were analyzed by t-test and ANOVA and p<0.05 was considered significant.

Results: Comparison between mean of length and weight of embryos and number and length of vessels in controls and sham-exposed did not show significant difference (P>0.05). Mean of the number of vessels showed significant increase in all experimental groups (P<0.05). VEGFR expression has increased in experimental groups rather than sham-exposed group.

Conclusion: The results showed that hidroalkoholic extract of *Otostegia presica* has have angiogenic effects and increased VEGFR expression in all experimental groups.

Keywords: Angiogenesis, *Otostegia presica*, VEGFR, chorioallantoic membrane

Citation: Abasnezhad Z, Tehranipour M, zafar Balanezhad S, Amintaheri N. The Effects of (*Otostegia persica*) hydroalcoholic extract on VEGF receptor gene expression changes in the angiogenesis in chick chorioalantoic membrane. J Shahid Sadoughi Univ Med Sci 2019; 27(6): 1686-1700.

¹Department of Biology, Islamic Azad University, Mashhad Branch, Mashhad, Iran

²Department of Biology, Islamic Azad University, Mashhad Branch, Mashhad, Iran

³Department of Biology, Islamic Azad University, Mashhad Branch, Mashhad, Iran

⁴Department of Biology, Islamic Azad University, Mashhad Branch, Mashhad, Iran

*Corresponding author: Tel: 09155110370, email: maryam_tehranipour@mshdiau.ac.ir